говечки, а, о, — и (чит) вмѣсто говеждѣ А. Дювернуа

говнер (чит) 1) нечистотия, мрѣсотия: Стамало все говнер тая двва. 2) нищо и никакъв, нищо, орел човѣк: остави го тозъ говнер.

говнаник (чит) 1) който се често говни, то страсе. 2) който ходи нечист, мрѣсен.

говненица (стр) жена говнаник.

говненчка (стр) в. говнчка.

говно (сто) 1) човѣка кал: Сторил добро, изеж говно, т.е. излъгал и измамил по стм. Лиоф говна: не е ф говна; не говори мрѣсни думи, не се разваляй устата.

говнотерин (чит) който говни, вде говна: то харман ся семки тая пилеми добри, то диф харман сѣ се говнотерин.

говнчка (стр) 1) свиня говнотарка. 2) птица и якква като орел, така нарична. 3) поток така наричан в' Берковечко между Боровци и Гагалица.

говна, нш. 1) мѣчнина, мацам, калям с' говна, в. Заговна, подговна. 2) прав човѣк неправедно, нечисто.

говна се гл. възв. мацам се с' говна; сорѣ се.

говнян, а, о, — и (чит) омацан с' говна, посрам: Хем говнено, хем голямо. посл.

говор (чит) 1) говорене: на говор говор. 2) говорѣ'е: просто и убѣдителен говор. т. 152. 3) говор дума, в' тамсто бирю. Пс. 9—10 гр. 183.

говорен, а, о, — и (чит) което се е говорило, за което се е говорило: то е говорено.

говорене (сто) от говорѣ.

говорим гл. в. говорѣ

говорка (стр) в. говорене, способ на изразяване: като да се подвемаше чера вбираха говорка та му. РА. 90. от нечувствената говорки и пеитака РА. 119.

говорлив, а, о, — и (чит) приказлив, който обича, има наклонност да говори.

говорник (чит) 1) който говори, оратор, вѣтля. 2) който много говори.

говорница (стр) жена говорник.

говорѣ, гл. дл. казвам устно мисли ся. бъгорѣ'ю, сборавам, думам, казувам, велѣ, вровѣ, приказвам, хортувам, изразявам се устно, водѣ разговор: и дой бам ли говорене. Д. 39. Мома лѣто говорене. М. 419. не говорими си. Сърдити сѣ, чеи говорѣт. в. вор и вори.

говори се. 3-то лично, мълви се, приказва се.

говрѣ гл. в. говорѣ. тая поминѣ луо млад, та и вене и говре

говѣен, йна, о, — и (чит) 1) който говѣе да не говори. 2) комуто говѣят да на му говорѣт: прощавай куме говѣйнц, говѣйни, куме мълчалив. З. 78.

говѣ'е (сто) от говѣѣ. прощавейте за много говѣ. ние и за често кланяне'е. Д. 45.

говѣѣ, гл. (гр.) 1) въздържам се от благо, мрѣсно и вене. в. заговѣвам, отговѣвам. Сега аз не говѣѣ сетрови тѣ постм. не говѣх ги сръдя ми тѣзи. 2) имам кит и якоги особно почитание и изразявам това почитание с мълчание и кланяне. у гоф.

говнотарка (стр) 1) свиня която се храни с' говна.

говѣен. гл. в. говѣѣ.